

Eino ja Mare Klement lubavad mälestustahvli paigutada tee veerde, et igaüks näeks, kust kolhoosikord alguse sai.

4 x Tairo Lutter

Kuulus küla peab kosuma

Keset välja asuva Aburi küla head põllumaad on enamikus rendile antud, vanades talumajades püsib elu aga sees ja lapsedki pole külast kadunud. Küla paremad päevad seisavad küllap veel ees.

Kui Rakverest Väike-Maarjasse sõita, ei jää Aburi märkamata. Veidi enne alevikku pöörab teets bussijaama juurest paremale. Küla oma kobaras majadega paigutub kahele poole teed. Kaks uuemat silikaattelilist elamut annavad tunnistust kunagisest kolhoosielust.

Mare ja Eino Klement elavad suure talumajas. See maja on kuulus selle poolest, et siin asutati kolhoos. Eino Klementi mäletamist mööda kuulus siinsetele taludele 16 kuni 20 hektari ringis maad ja 10-12 hektarit metsa. Talud osteti välja Porkuni mõisalt.

Kooliõpetaja Mare Klement on ise Aburist küll vahepeal ära käinud, aga omal ajal uhke talumaja pidi olema tema vana-

isa ehitatud. Mare käib ise pensioni kõrvalt veel Kiltsi koolis eesti keele tunde andmas. Tema mees Eino peab tasapisi talu. Loomi ei ole, väiksel pinnal kasvatatakse kartuleid ja maa-sikaid. Talul on ka metsa. Muist põllumaad on põlluühistuile rendile antud nagu mujalgi külas. "Rent on siinkandis kõrge, oma 500 krooni hektarilt," teab Eino Klement.

Aburist Väike-Maarjasse

Maasikatega on küll palju tööd, aga marjad ostetakse enamasti kodust ära. Kui Klementid hakkavad Aburi küla maju ja inimesi tutvustama, läheb üleskirjutamine sassi. Elud ja lood on Aburis olnud kirjud ja traagilisedki. Pole siit külast mööda läinud küüditamine ega muud mured.

Ent enamikus majades püsib elu sees. Enamasti on külaelanikud oma elutöö juba ära teinud ning peavad pensionipõlve. Mõnigi käib tööle Väike-

Maarjasse. Mõni elab Väike-Maarjas, aga harib siinkandis tagasi saadud maid. Näiteks kunagine kolhoosi heinaseemnekasvatuse agronoom Heino Kokkuta, kes külast naise kosis ja siin mõne aja ka elas.

Külasse on tulnud ka mõni noorem elanik. Klementid nimetavad läheduses vanas talumajas elavat Raivot, kes teeäärse tiigi ära puhastas ja kelle kodus võivat tuvisid, kitsesid ja muudki põnevat näha. Eaka talumaja ust ehib omapärane uksekell. Värava ette pandud luud annab teada, et peremeest pole kodus.

Murelik tulevik

Mare ja Eino Klementi jutust lööb välja mure küla tuleviku pärast. Kes siia tuleb, kui praegused pensionärid kaovad. Neil endil on lootus, et majapidamise võtab ehk üle poeg Eino, kes töötab mehaanikuna Müüriku Farmeris ja elab praegu Väike-Maarjas. Ka Väike-

Maarja hooldekodus töötav tütar elab Aburis.

Küla paikneb ju hea koha peal, maantee ja bussipeatus ligidalt. Kohal käib autolavka ja Väike-Maarja poodigi pole kuigi kauge käia. Lapsed sõidutab kooli valla buss.

"Peaks vist projekti kirjutama, et külas saaks midagi ette võtta," arvab Eino Klement.

Ka kunagi Aburi kandis töötanud Väike-Maarja vallavalikogu liikme Endel Mäesepa arvates on Aburi üsna keskmine küla, kus võib elada, sest ühendus suuremate keskustega on hea ja bussipeatus käeulatuses.

Vaade Aburi külale. Need korruselamud ehitati Aburi külla kuue- ja seitsmekümnendail aastail.